

[Gunnar Fog-Petersen.]  
 helst Grund til, at man paa anden Mands Grund ved Brug skal kunne sikre sig ny Ret i Fremtiden. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Minister at overveje, om vi ikke, saaledes som det er meddelt mig, at Tilfældet er i Tyskland, burde gaa til, nu da gamle stiftede Rettigheder skal tinglyses for at være gyldige, da samtidig at vedtage, at nye Rettigheder herefter ikke kan stiftes efter den gamle Bestemmelse om Hævd. Det har ikke hjemme i vor Tid, og det har ikke for Fremtidens Vedkommende noget med virkelig Retsopfattelse at gøre.

**Justitsministeren (Zahle):** Den Opfordring, som de ærede 7de og 16de tingvalgte Medlemmer (Rytter og Godskesen) har rettet til mig om at interessere de juridiske Embedsmænd Landet over for at vejlede Befolkningen med Hensyn til at faa de Rettigheder, det her drejer sig om, tinglyst, inden den nye 5 Aars Periode er forløbet, skal jeg følge. Jeg mener ogsaa, at det ærede 7de tingvalgte Medlem havde Ret, naar han gjorde opmærksom paa, at den Lov, vi populært kalder Fuldmægtigloven, og ifølge hvilken man efter 1. Januar 1935 paa alle Landets Dommerkontorer skal yde Folk Retshjælp for en rimelig Pris, vil medføre, at der vil være forøget Adgang for Dommerkontorerne til at fremme denne Sags Ordning.

Det ærede 9de Medlem for 5te Kreds (Johannes Pedersen) havde hellere set, at den Bestemmelse i Tinglysningsloven om, at visse Rettigheder skal tinglyses inden en vis Perodes Udløb, var blevet helt ophævet, og der kan saamænd godt siges noget til Fordel for den Tanke — den er ikke helt til at afvise —, men det bedste er dog vel, at man faar Orden paa Tinglysningsdokumenterne, saa at man kan have Vished for, hvilke Byrder der paahviler Ejendommene, og at der ikke paahviler dem andre Byrder end de tinglyste. Det kan man naa ad to Veje. Den ene er den Vej, som dette Lovforslag anviser, nemlig at det paalægges inden en vis Perodes Udløb at tinglyse de Rettigheder, som tidligere kunde gøres gældende ogsaa overfor godtroende Trediemænd uden at være tinglyst. Det er den ene Vej, og jeg tror, man bør følge den. Samtidig kan man gaa den Vej at rense ud mellem, hvad der er tinglyst, men som er forældet og ikke længer har nogen reel Betydning, og det sker jo ogsaa. Det er muligt, at det ikke er sket i saa fuldt Omfang, som det burde ske, men det kan man saa søge at fremme. Jeg skal tage de Udtalelser, det ærede 9de

Medlem for 5te Kreds fremsatte i saa Henseende, ad notam.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) talte om de Omkostninger, som var forbundet med denne Sags Ordning. Jeg kan ikke tænke mig, at disse Omkostninger skulde blive synderlig store, men jeg skal undersøge Sagen.

Det ærede Medlem ønskede ogsaa en saadan Udrensning, som jeg allerede har omtalt i mit Svar til det ærede 9de Medlem for 5te Kreds.

Endelig hævdede det ærede Medlem, at det er ganske overflødigt, at der er Adgang til at stifte Hævd her i Landet. Det er meget rimeligt, at den Kortlægning, som har fundet Sted af hele Landet, hvor enhver Vej er angivet, og den tættere Bebyggelse, der bliver overalt, og som nu de fleste Steder er saa tæt, at Vejforholdene vel nok er i Orden, og enhver ved, hvilken Ret Naboen kan udøve over hans Ejendom — det er rimeligt, at dette har medført, at disse Forhold vel nok er klaret de allerfleste Steder. Men jo mindre der er begrundet Adgang til at faa stiftet Hævd, desto færre Hævdsrettigheder bliver der jo stiftet; samtidig med, at Grundene til, at der kan stiftes Hævd, bortfalder, falder jo ogsaa selve Hævdsstifterne bort. Vi kan maaske snart komme i en saadan Tilstand, eller maaske er vi der allerede, at man ved Lov burde foreskrive, at Hævd ikke længer kan stiftes. Det er imidlertid Ting, jeg maa forbeholde mig Tid til at overveje, det er et stort Spørgsmaal at overveje, men det skal blive overvejet paa den Foranledning, det ærede Medlem gav dertil.

I øvrigt er de fremsatte Udtalelser af en saadan Beskaffenhed, at jeg føler mig overtydet om, at dette Lovforslag vil blive fremmet og fremmet hurtigt, og det glæder jeg mig over, for vi kan jo ikke blive staaende i den nuværende Tilstand.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
 vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Inddrivelse af Skatter og Afgifter til det offentlige m. m.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5865; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1023).